

[Arne Melchior]

lige møder, der foregår herinde. Men hvis de kunne være til stede som fluer på væggen, ville de have grund til at glæde sig over den ånd, disse møder afvikles i, og den grundighed og den saglighed, der lægges for dagen både af forhandlerne og deres mange medhjælpere. Det synes jeg der er grund til at hæfte sig ved.

Jeg diskuterede engang begrebet kompromis med en mangeårig minister, som også er her til stede i salen – han hører til partiet Venstre og har mange forudsætninger for at kende sproget og dets finesser. Han udtalte ved den lejlighed, at et kompromis er en løsning, hvor alle går fra bordet og er utilfredse. Men ifølge ordbogen betyder kompromis noget andet, nemlig en løsning, hvor de implicerede parter har firet noget på deres oprindelige forlangende. Og det er straks noget helt andet.

Ifølge min og CD's opfattelse er princippet om at indgå kompromis grundlaget for al sameksistens. Man kan ikke leve i et ægteskab, i et venskab eller i et fællesskab af nogen art, og man kan ikke begå sig på sin arbejdsplads eller i sin fritid, hvis man ikke evner at kompromisere. Og evner man ikke det, må man altså købe sig en af de op mod 500 ubeboede øer i vort lille dronningerige – mange af dem kan erhverves – og så må man bosætte sig derude som eremit, så kan man få ret hver gang. Men kan man ikke leve med et kompromis, og er man ikke indstillet på at indgå kompromis – og disse ord være ikke mindst henvendt til yderpartierne i dette Ting, som i morgen agter at stemme imod denne finanslov – er man absolut og igen og igen ikke indstillet på at indgå kompromis, er man i virkeligheden ikke egnet til sameksistens.

En af ordførerne beskæftigede sig for et øjeblik siden med, at efteråret har været lidt anderledes, end det plejer at være. Må jeg benytte denne anledning til afslutningsvis at sige, at det er jeg enig i. Vi har i løbet af de sidste par måneder set en række kompromiser: Seks partier har indgået et forsvarsforlig, seks partier har indgået et finanslovforlig, og syv partier har indgået det såkaldte nationale kompromis om vor situation i EF.

Jeg tror egentlig, at jeg udtrykte mig forkert, når jeg sagde, at efteråret har været anderledes end ellers. Det, jeg i og for sig gerne ville have understreget, er, at det er ret typisk dansk. Trods opsplitningen i mange partier formår

vort folkestyre gang på gang at fungere kompromisvenligt, kompromisdueligt, og når vi nu har emnet oppe, synes jeg, at det danske folk skal delagtiggøres i den glæde, hvis det altså læser Folketingstidende.

Det var CD's melding for i dag, og så kommer vi stærkt tilbage ved den afsluttende debat i morgen.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Kim Behnke for en kort bemærkning om ændringsforslagene til finansloven.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

I mangel af en ordførertale valgte hr. Arne Melchior at komme med CD's sædvanlige ordforråd af uforskammetheder, i denne forbindelse til både SF og Fremskridtspartiet. Vi plejer ganske vist at være blandt dem, der skal høre uforskammetheder fra hr. Arne Melchior, men at sige fra Folketingets talerstol, at de partier, der ikke er med i kompromiset, er uegnede til overhovedet at være til stede, hører ingen steder hjemme.

Hr. Arne Melchior bedes være opmærksom på, at der er over 300.000 arbejdsløse i dette land. Hr. Arne Melchior bedes være opmærksom på, at et flertal her i Folketinget har gældsat den danske stat for over 620 mia. kr. Den finanslov, der bliver vedtaget i morgen, har et underskud på næsten 44 mia. kr. Den finanslov, som bliver vedtaget i morgen, betyder ikke alene, at vi fortsat har verdens højeste skatteniveau, men også at der bliver udskrevet nye afgifter og gebyrer, som objektivt set også burde kaldes skatter, så der er ingen grund til at være glade. Det kan godt være, at nogle folketingsmedlemmer er vældig stolte og glade over det, man har lavet, men uden for murene, ude blandt den almindelige befolkning, hvor man skal leve med konsekvenserne af det makværk, man har fået strikket sammen, er man ikke glad, hr. Arne Melchior.

Formanden:

Hr. Arne Melchior for en kort bemærkning, og så regner jeg med, at jeg kan give ordet til finansministeren derefter.

(Kort bemærkning).